

31979R0954

17.5.1979

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 121/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 954/79**z dnia 15 maja 1979 r.****dotyczące ratyfikacji lub przystąpienia przez Państwa Członkowskie do Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 84 ust. 2,

uwzględniając projekt rozporządzenia przedłożony przez Komisję,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

Konwencja w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych została opracowana przez konferencję zwołaną pod auspicjami Konferencji Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju i jest przedłożona do ratyfikacji lub przystąpienia;

kwestie objęte kodeksem postępowania są istotne nie tylko dla Państw Członkowskich, ale również dla Wspólnoty, w szczególności z punktu widzenia żeglugi morskiej i handlu, w związku z czym istotne jest przyjęcie wspólnego stanowiska w odniesieniu do tego kodeksu;

przedmiotowe wspólne stanowisko powinno uwzględniać zasady i cele Traktatu oraz powinno stanowić podstawowy wkład w pogodzenie aspiracji państw rozwijających się w dziedzinie żeglugi morskiej, a jednocześnie dążyć do osiągnięcia nieprzerwanego stosowania w tej dziedzinie zasad handlowych, stosowanych przez linie żeglugi morskiej państw OECD oraz w handlu między tymi państwami;

ponieważ kodeks postępowania nie zawiera żadnych klauzul zezwalających na przystąpienie do niego Wspólnoty jako takiej, dla zapewnienia przestrzegania tych zasad i celów

istotne jest, aby Państwa Członkowskie ratyfikowały kodeks postępowania lub przystąpiły do niego, z zastrzeżeniem niektórych regulacji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu;

uznana jest stabilizująca rola konferencji w zapewnianiu godnych zaufania usług dla spedytorów, niemniej jednak zachodzi konieczność uniknięcia możliwości łamania przez konferencje reguł konkurencji ustanowionych w Traktacie; w związku z tym Komisja przedłoży Radzie projekt rozporządzenia, dotyczącego stosowania tych reguł w odniesieniu do transportu morskiego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ratyfikując Konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie kodeksu postępowania dla Konferencji Linii Żeglugowych, lub przystępując do tej Konwencji, Państwa Członkowskie zobowiązane są poinformować w formie pisemnej Sekretarza Generalnego Narodów Zjednoczonych, że ratyfikacja taka albo przystąpienie miało miejsce zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Dokumentowi ratyfikacyjnemu lub dokumentowi przystąpienia powinny towarzyszyć zastrzeżenia, wymienione w załączniku I.

Artykuł 2

1. W przypadku istniejącej konferencji, każda grupa linii żeglugi morskiej o tej samej przynależności państwowej, które są członkami tej konferencji, zobowiązana jest ustalić w drodze negocjacji z inną linią o tej samej przynależności państwowej, czy ta druga może uczestniczyć we wspomnianej konferencji jako krajowa linia żeglugi morskiej.

W przypadku zwołania nowej konferencji, linie żeglugi morskiej o tej samej przynależności państwowej zobowiązane są ustalić w drodze negocjacji, która z nich może wziąć udział w następnej konferencji jako krajowa linia żeglugi morskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 5.6.1978, str. 34.

⁽²⁾ Dz.U. C 269 z 13.11.1978, str. 46.

2. W przypadku, gdy negocjacje określone w ust. 1 nie zakończą się porozumieniem, każde Państwo Członkowskie może, na wniosek jednej z zainteresowanych linii i po wysłuchaniu opinii każdej z nich, podjąć kroki niezbędne dla rozstrzygnięcia sporu.

3. Każde Państwo Członkowskie zobowiązane jest zapewnić równe traktowanie wszystkich linii żeglugi morskiej obsługujących statki, ustanowionych na ich terytoriach na mocy Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w taki sam sposób, jak traktowane są linie posiadające na ich terytoriach siedzibę główną oraz objęte faktyczną kontrolą na danym terytorium.

Artykuł 3

1. W przypadku, gdy Konferencja Linii Żeglugowych obsługuje wspólny fundusz lub miejsce postoju statków w porcie, statki odpływające i/lub inną formę umowy w sprawie rozmieszczenia ładunku zgodnie z art. 2 kodeksu postępowania, objętość ładunku, do którego na mocy kodeksu uprawniona jest grupa krajowych linii żeglugi morskiej każdego Państwa Członkowskiego biorącego udział w tym handlu, lub linie żeglugi morskiej Państw Członkowskich uczestniczących w danym handlu jako państwo trzecie, powinna zostać poddana redystrybucji, o ile wszystkie linie będące członkami Konferencji oraz strony obecnych reguł dotyczących redystrybucji nie podejmą innej decyzji. Przedmiotowa redystrybucja udziału w ładunku musi zostać przeprowadzona na podstawie jednomyślnej decyzji, przez linie żeglugi morskiej będące członkami konferencji oraz biorące udział w redystrybucji, w celu zapewnienia, aby wszystkie linie dokonały uczciwego podziału handlu w ramach konferencji.

2. Udział przydzielony ostatecznie każdemu uczestnikowi ustala się przez zastosowanie zasad handlowych, w szczególności z uwzględnieniem:

- a) objętości ładunku przewożonego przez konferencję oraz utworzonego przez Państwa Członkowskie, dokonujące handlu danym ładunkiem;
- b) poprzednie uczestnictwo linii żeglugi morskiej w handlu objętym wspólnym funduszem;
- c) objętość ładunku przewożonego przez konferencję oraz przewożonego drogą morską, przez porty Państw Członkowskich;
- d) potrzeby spedytorów, których ładunki są przewożone przez konferencję.

3. W przypadku braku porozumienia w kwestii redystrybucji ładunków określonych w ust. 1, na wniosek jednej ze stron sprawa jest kierowana na drogę postępowania pojednawczego, zgodnie z procedurą określoną w załączniku II. Wszelkie spory, nierozstrzygnięte na drodze postępowania pojednawczego, mogą zostać skierowane do arbitrażu za obopólną zgodą stron. W tym przypadku orzeczenie arbitrażowe jest wiążące.

4. W pewnych odstępach czasu, jakie zostaną wcześniej ustanowione, udziały przydzielone zgodnie z przepisami ust. 1, 2 i 3 poddawane będą regularnym przeglądom, z uwzględnieniem kryteriów określonych w ust. 2, w szczególności z punktu widzenia zapewnienia odpowiedniej i skutecznej obsługi spedytorów.

Artykuł 4

1. W handlu w ramach konferencji, między Państwem Członkowskim Wspólnoty a Państwem niebędącym stroną kodeksu postępowania ani nienależącym do OECD, linia żeglugi morskiej innego Państwa Członkowskiego należącego do OECD, która chciałaby uczestniczyć w redystrybucji przewidzianej w art. 3 niniejszego rozporządzenia, może przystąpić do takiego uczestnictwa, z zastrzeżeniem wzajemności określonej na szczeblu rządowym lub przez armatorów.

2. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 3 niniejszego artykułu, art. 2 kodeksu postępowania nie ma zastosowania w handlu, w ramach konferencji, między Państwami Członkowskimi lub, na zasadzie wzajemności, między tymi państwami a innymi państwami OECD, będącymi stronami kodeksu.

3. Ustęp 2 niniejszego artykułu nie ma wpływu na możliwość uczestnictwa w przedmiotowym handlu w roli linii żeglugi morskiej państwa trzeciego, zgodnie z zasadami odzwierciedlonymi w art. 2 kodeksu postępowania, linii żeglugi morskiej państwa rozwijającego się, które zostały uznane za krajowe linie żeglugi morskiej na mocy kodeksu, oraz które:

- a) są już członkami konferencji obsługującej dany handel; lub
- b) przystąpiły do takiej konferencji na mocy art. 1 ust. 3 kodeksu.

4. Artykuł 3 i art. 14 ust. 9 kodeksu postępowania nie mają zastosowania w handlu, w ramach konferencji, między Państwami Członkowskimi lub, na zasadzie wzajemności, między tymi Państwami a innymi państwami OECD, będącymi stronami kodeksu.

5. W handlu, w ramach konferencji, między Państwami Członkowskimi oraz między tymi państwami a innymi państwami OECD, będącymi stronami kodeksu postępowania, spedytorzy i armatorzy Państw Członkowskich nie mogą nalegać na stosowanie procedur rozstrzygania sporów, przewidzianych w rozdziale VI kodeksu, w ich wzajemnych stosunkach lub, na zasadzie wzajemności, w stosunku do spedytorów i armatorów innych państw OECD, w przypadku gdy strony ustaliły inne procedury rozstrzygania sporów. W szczególności muszą oni skorzystać z możliwości przewidzianych na mocy art. 25 ust. 1 i 2 kodeksu, w odniesieniu do rozstrzygania sporów z zastosowaniem procedur innych niż te ustanowione w rozdziale VI kodeksu.

Artykuł 5

W przypadku przyjęcia decyzji odnoszących się do kwestii określonych w porozumieniu konferencyjnym dotyczącym handlu Państwa Członkowskiego, innym niż porozumienie określone w art. 3 niniejszego rozporządzenia, przed wydaniem lub wycofaniem zgody, krajowe linie żeglugi morskiej takiego państwa muszą zasięgnąć opinii wszystkich pozostałych linii Wspólnoty, które są członkami konferencji.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie, w wymaganym trybie i po konsultacji z Komisją, przyjmą przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, niezbędne w celu wykonania niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 maja 1979 r.

W imieniu Rady

R. BOULIN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZASTRZEŻENIA

Ratyfikując Konwencję lub do niej przystępując, Państwa Członkowskie muszą wprowadzić następujące trzy zastrzeżenia oraz zastrzeżenie dotyczące wykładni:

1. Dla celów kodeksu postępowania, w przypadku Państwa Członkowskiego Wspólnoty, wyrażenie „linia żeglugi morskiej” może obejmować linię żeglugi morskiej obsługującą statki na terytorium danego Państwa Członkowskiego, zgodnie z Traktatem EWG.
2. a) Bez uszczerbku dla lit. b) niniejszego zastrzeżenia, w handlu, w ramach konferencji, między Państwami Członkowskimi Wspólnoty lub, na zasadzie wzajemności, między tymi Państwami a pozostałymi państwami OECD, będącymi stronami kodeksu, art. 2 kodeksu postępowania nie ma zastosowania.
b) Litera a) nie ma wpływu na możliwości uczestnictwa w przedmiotowym handlu w roli linii żeglugi morskiej państwa trzeciego, zgodnie z zasadami odzwierciedlonymi w art. 2 kodeksu postępowania, linii żeglugi morskiej państwa rozwijającego się, które zostały uznane za krajowe linie żeglugi morskiej na mocy kodeksu oraz które:
 - i) są już członkami konferencji obsługującej dany obrót handlowy; lub
 - ii) przystąpiły do takiej konferencji na mocy art. 1 ust. 3 kodeksu.
3. Artykuł 3 i art. 14 ust. 9 kodeksu postępowania nie mają zastosowania w handlu, w ramach konferencji, między Państwami Członkowskimi lub, na zasadzie wzajemności, między tymi państwami a innymi państwami OECD, będącymi stronami kodeksu.
4. W handlu, w odniesieniu do którego ma zastosowanie art. 3 kodeksu postępowania, wykładnia ostatniego zdania tego artykułu oznacza, że:
 - a) dwie grupy krajowych linii żeglugi morskiej, przed przystąpieniem do głosowania w sprawie kwestii dotyczących handlu między ich dwoma państwami, skoordynują swoje stanowiska;
 - b) zdanie to ma zastosowanie wyłącznie do kwestii, które na mocy porozumienia konferencji wymagają zgody obu grup zainteresowanych krajowych linii żeglugi morskiej, a nie do wszystkich kwestii objętych porozumieniem konferencji.

ZAŁĄCZNIK II

POSTĘPOWANIE POJEDNAWCZE OKREŚLONE W ART. 3 UST. 3

Strony sporu wyznaczają jednego lub kilku rozjemców.

W przypadku braku porozumienia w danej kwestii, każda strona sporu wyznacza rozjemcę, a wyznaczeni w ten sposób rozjemcy dobierają kolejnego rozjemcę, który będzie pełnił funkcję przewodniczącego. Jeżeli jedna ze stron nie wyznaczy rozjemcy lub w przypadku gdy wyznaczeni rozjemcy nie mogą dojść do porozumienia w kwestii przewodniczącego, rozjemców wyznacza Prezes Międzynarodowej Izby Handlowej, na wniosek jednej ze stron.

Rozjemcy podejmują wszelkie wysiłki na rzecz rozstrzygnięcia sporu. Podejmują decyzję w sprawie procedury, jaka ma zostać zastosowana. Strony sporu ponoszą koszty ich wynagrodzenia.